

Sygn. akt II CSK 432/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa "D. [...]"

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko Miastu P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został oparty na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ze wskazaniem konieczności wyjaśnienia wpływu wyroku wydanego w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym na stosunki obligacyjne o charakterze trwałym oraz wpływu decyzji administracyjnej stwierdzającej nieważność decyzji wywłaszczeniowej ze skutkiem *ex tunc* na losy postępowania o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości przez dzierżawcę, a w szczególności, czy rozstrzygnięcie takiej sprawy przez organ administracji publicznej stanowi wystarczającą przesłankę do zawieszenia na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. postępowania przed sądem.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Należy wyjaśnić, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określić, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to

zagadnienie (por. m.in. postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, nie publ.).

Zagadnienia sformułowane przez skarżącą nie zostały umotywowane pogłębionym wywodem prawnym wskazującym, dlaczego mają one istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy oraz dla rozwoju judykatury. Należy przy tym podkreślić, że - zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego - uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania musi stanowić odrębną jednostkę redakcyjną względem uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2001 r., V CZ 55/01, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).